

ueri, nam cū materia sit fundamentum, super quo fit motus generationis, & corruptionis recte dicetur moueri, dicetur quoque esse suo modo actu, actu tamen partiali, & dum instant: ingenere, & incorruptibile non mouentur, distinguo: non mouentur in ordine ad se concedo: mouentur tamen in ordine ad aliud tertium constitutendum, materia enim mouetur in ordine ad confundam compositum, item terminus à quo non mouetur in ordine ad se, bene tamen in ordine ad compositum in modo terminus à quo est principium mutationis.

Ad tertiam dicent, quod mobilitas formalis probetur a priori in Physica, non tamen mobilitas radicalis: sed obiectum Physicæ dicent esse mobilitatem radicalem.

Ad quartam. Ex quo etiam dicent ad quartam mobilitatem formalem esse accidentem, non tamen radicalem, & proinde obiectum Physica non esse Ens per aggregationem, addie quod de ente per accidentem rite aggregato, & cuius partes dicunt ordinem inter se inuicem, verè datur scientia, mobilitas autem ordinatur enti, & per consequens ens mobile erit ens ordinatum, deque eo dabilis erit scientia.

Ad quintam respondebitur concedendo ens naturale esse ente inferius, sicut obiectum subalternata, non tamen Physica debet dici subalternata Metaphysica, quia eius principia non probantur in Metaphysica, scientia autem subalternans debet probare principia subalternata, & hyc responsio est Landini quisi. 2. in primo Physicorum. Responder Niphus negando naturalitatem esse speciem entis: rationem dat, quia ens non est genus. Responder Toleatus negando ens naturale esse inferius ente, negat quoque Physicam esse subalternatam Metaphysicam, notwithstandinge dispari ratione se genus habere ad sua inferiora, ac ens, genus enim est natura quædam contrahibilis per varias differentias ad species sub se contentas, vnde ipsi addita differentia essentialis facit cum ipso compositionem essentiali. Addita verò differentia accidentalis facit compositum accidentale, secùs verò se habet ens, non enim dicit talem naturam contrahibilem per differentias, sed dicit omnes res immediate, licet confusa, & indistinctè, idèo que cum additur aliquid enti, non resultat inde compositionis realis: sed solum quod erat confusum in ente vniuersalissime sumptu, redditur distinctum, & hoc est maximè conforme doctrina Thomistica de contractione enti ad sua inferiora.

Ad sextam. Ad sextam dic modos, & divisiones entis in duplice esse differentia, nam alij sunt generales, alij vero speciales: Generales sunt, qui non contrahunt ens ad determinatum genus, cuiusmodi sunt *unum*, *multa*, *unitum*, *inunitum*, &c. Speciales sunt, qui contrahunt ad determinatum genus, cuiusmodi sunt *ens quantum*, *ens naturale*, & Metaphysica quidem considerat modos generales entis, alij scientia modos speciales, ex quo patet, quo modo obiectum Physicæ non confideretur à Metaphysica.

DECISIO.

Antequam stabiliamus nostram opinionem, præmittenda sunt quedam: *Primum* ens,

magis patere, quam corpus, nam omne corpus est ens, non tamen omne ens est corpus: Deinde ut etiam indicatum est supra, mobile secundum suum formale potest considerari, vel secundum radicem, & secundum suam radicem mobile nihil est aliud, quam naturale, sicut risibile in radice nihil est aliud, quam rationale, mobile autem secundum suum esse formale est ipsa potentia mobilis, sicut risibile formaliter sumptum est potentia fidendi: vnde Autores afferentes mobile esse obiectum formale Physicæ, meo iudicio non debent intelligi de mobili secundum suum esse formale, quia proprietas obiecti formaliter alijs scientia non potest esse formale obiectum illius scientia, at mobile sic consideratum est solum proprietas Physicæ in omni opinione.

Præmittendum secundo corpus sumi modis tribus, scilicet Physice, Metaphysice, & Matematice ex diverso numeris modo essendi trium dimensionum, nam si tres dimensiones, nempe longitudo, latitudo, & profunditas considerentur extra omne subiectum, dicentur constituere corpus Mathematicum: si verò considerentur in subiecto, non tamen motu, ceterisque sensibilibus accidentibus affecto, dicentur efficerre corpus Metaphysicum, quod si considerentur in subiecto subdito motu, & alijs sensibilibus accidentibus, component corpus Physicum, de quo debent intelligi Autores corpus pro obiecto materiali Physicæ assignantes.

Præmittendum tertio pluribus sumi modis naturale, sed præcipue tribus. *Primum* pro omnire, quæ exsilit, & sic Deus, & Angeli dicuntur entia naturalia. *Secundo* pro ente, quo quocumque modo potest moueri motu Physico, in quo sensu accidentis est ens naturalis. *Tertium* pro ente compagno ex materia, & forma, & sic forma non erit ens naturale, sed solum eius pars, nullum etiam accidentis erit ens naturale hoc modo, & sub secunda, & tertia consideratione naturale potest dici obiectum Physicæ, primario quidem, & per se secundum tertiam sumptionem, consequenter tamen aut minus principaliiter iuxta secundam.

Supponenda quoque hic est diuisio obiecti scientifici in obiectum materiale, & formale: item supponenda sunt conditions tum ad obiectum materiale, tum formale requisites de quibus omnibus actum est in Logica: *prima* resolutione determinabimus obiectum materiale Physicæ, *secunda* obiectum formale.

Resolutio prima: Obiectum materiale Physicæ non est ens, sed corpus. Probatur *primo*: Obiectum Physicæ habet pro suis principijs materialis, formam, & priuationem: sed si haec tria non sunt principia, nisi corporis Physici, ergo corpus est obiectum Physicæ, non verò ens, vt est quid commune substantia, & accidenti: nam cum accidentis secundum communem opinionem non habeat propriam materiam, non poterit dici habere pro principio materiam, ergo per se accidentis non erit de obiecto Physicæ, quod autem accidentis no[n] habeat propriam materiam, colligitur ex eo, quod communiter tenetur causam materiam accidenti, & eius subiectum, sicut enim forma substantia, h[ic] educitur de potentia materiei, ita accidentis educitur

Num. 6.
Conciudit
Antior ob-
iectum ma-
teriale Phy-
sicæ effe cor-
pus.
Prob. prim.